

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **TP Pohoda, s.r.o., IČ: 268 52 283**, se sídlem Ostrava, Stavební 992/1, zastoupen JUDr. Marcelou Neuwirthovou, advokátkou v Havířově, Dělnická 1a/434, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví č. j. O-468434/13684/2010/ÚPV ze dne 26. 11. 2010,

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podáním ze dne 29. 12. 2010 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví č. j. O-468434/13684/2010/ÚPV ze dne 26. 11. 2010, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 10. 2. 2010 o zamítnutí přihlášky kombinované ochranné známky ve znění „POHODA“ na základě námitek podaných společnostmi JIK-05, spol. s r.o., IČ: 272 45 861, se sídlem Praha 10, V Olšinách 75/2300.

Napadené přihlašované barevné kombinované označení zn. sp. O-468434 bylo přihlášeno s právem přednosti ode dne 4. 6. 2009 a zveřejněno dne 22. 7. 2009 pro výrobky a služby zařazené do třídy 9: hmotné nosiče zvukových a obrazových elektronických záznamů a audiovizuálních záznamů a audiovizuálních děl, audiovizuální díla, multimediální aplikace,

elektronické časopisy, elektronická periodika a knihy v elektronické podobě, do třídy 35: reklamní, inzertní a propagační činnost, marketing, pronájem informačních míst v rámci této třídy, činnost reklamní agentury, zprostředkování v obchodních vztazích, reklamní, inzertní a propagační činnost prostřednictvím jakéhokoliv média či sítě elektronických komunikací, poskytování informací a jiných informačních produktů komerčního nebo reklamního charakteru; do třídy 38: televizní vysílání, televizní vysílání zábavných, vzdělávacích, výchovných, soutěžních, diskusních a informačních pořadů, telematika, šíření, výměna nebo získávání zpráv a informací, šíření časopisů, periodik, knih, audio- nebo audiovizuálních děl prostřednictvím sítě elektronických komunikací, zejména Internetu, pomocí satelitů aj., služby na Internetu související s televizním vysíláním; do třídy 41: organizační a technické zabezpečování televizního vysílání v rámci této třídy, nakladatelství a vydavatelství, ediční činnost, publikační činnost, nahrávání nosičů zvukových nebo obrazově zvukových, půjčování nahraných zvukových a zvukově obrazových záznamů, tvorba a šíření audiovizuálních děl, televizní zpravodajství, televizní produkce, filmová produkce, televizní výroba programů, tvorba programů, tvorba a výroba televizních a audiovizuálních programů, agenturní činnost v oblasti kultury, zprostředkování v oblasti kultury, výchovy, zábavy a sportu, výchovná, vzdělávací, soutěžní a zábavná činnost, zábavní nebo kulturní nebo vzdělávací představení, organizace společenských a kulturních akcí, organizace, provozování a provádění her a soutěží i veřejných, výstavní činnost v oblasti kultury nebo zábavy nebo výchovy nebo vzdělávání podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957.

Namítaná barevná kombinovaná ochranná známka č. 296771 s právem přednosti ode dne 22. 6. 2005 byla zapsána do rejstříku dne 11. 3. 2008 pro výrobky a služby zařazené do třídy 9: nosiče informací, zejména se záznamem obrazu a zvuku; do třídy 16: tiskárenské výrobky, fotografie, tiskoviny všeho druhu, periodický a neperiodický tisk, zejména časopisy, noviny, knihy, prospekty, plakáty, fotografie, pohlednice, kalendáře, knihařské výrobky, propagační materiály a předměty z papíru, zejména letáky, brožury, obaly z papíru a plastických hmot, tiskařské typy a štočky, ozdobné předměty z papíru; do třídy 35: reklamní, inzertní a propagační činnost, informační servis, pořádání reklamních a obchodních výstav a předváděcích akcí zboží a služeb, včetně distribuce zboží k reklamním účelům, obchodní služby v oboru polygrafie, kancelářské práce; do třídy 40: polygrafické služby všeho druhu, tiskárenské služby, zprostředkovatelské a poradenské služby v oboru polygrafie a tiskárenství; do třídy 41: nakladatelská a vydavatelská činnost v oboru zábavních, odborných, zpravodajských a vzdělávacích tiskovin, publikací, zpráv a informací, zvukových, textových a audiovizuálních nosičů, obstaratelská a zprostředkovatelská činnost v tomto oboru, produkční a agenturní činnost v oblasti zábavy, kultury a výchovy, pořádání zábavních soutěží, zájmových klubů a společenských akcí, pořádání módních přehlídek v rámci této třídy podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

Vyobrazení namítané ochranné známky:

Vyobrazení přihlašovaného označení:

Proti zápisu přihlášeného označení do rejstříku ochranných známek uplatnil namítající - společností JIK-05, spol. s r.o., námitky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů. Zásah do práv spatřoval namítající ve skutečnosti, že je majitelem starší ochranné známky, které je přihlašované označení podobné, přičemž je přihlášeno pro shodné a podobné výrobky a služby ve třídách 9, 35, 38 a 41 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb, jakou jsou výrobky a služby, pro něž je namítaná ochranná známka zapsána.

Správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že zápisem přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek dojde k zásahu do zákonem chráněných starších práv namítajícího, a proto přihlášku slovního označení přihlášky kombinované ochranné známky ve znění „POHODA“, zn. sp. O-468434, zamítnul.

Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí dne 9. 3. 2010 rozklad, který byl zamítnut žalobou napadeným rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 26. 11. 2010 s tím, že zamítnutí námitek proti zápisu uvedeného přihlašovaného označení potvrzuje.

Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí mj. uvedl, že v otázce posouzení podobnosti označení postupoval v intencích své dosavadní rozhodovací praxe, přičemž v úvahu byla vzata standardně užívaná kritéria podobnosti, a to hledisko vizuální, fonetické, sémantické, jakož i hledisko průměrného spotřebitele, přičemž předmětná označení byla posuzována v jejich komplexnosti, tj. i z hlediska jejich celkového dojmu. Dospěl k závěru, přihlašované označení tvořeno jedním slovním prvkem „POHODA“ provedeným tučnými tiskacími písmeny v bílé barvě s černou konturou. Místo písmene „O“ se nachází obrazový prvek sluníčka s obličejem oranžové barvy. Namítaná ochranná známka, tvořená dvěma slovními prvky „TV“ a „pohoda“, přičemž první slovní prvek „TV“ je vyveden velkými tučnými písmeny tiskací abecedy v červené barvě. Druhý slovní prvek „pohoda“ je proveden malými tučnými písmeny tiskací abecedy kurzívou tak, že je bílé barvy s tmavou konturou.

Žalovaný uvedl, že porovnávaná označení obsahují shodný dominantní prvek „POHODA“, resp. „pohoda“, který je dostatečně fantazijní a pro průměrného spotřebitele stěžejním prvkem pro identifikaci výrobků a služeb, neboť s přihlášenými výrobky a službami nikterak nesouvisí. Žalovaný dokázal na rozsudek Soudního dvora Evropské unie, (dále jen „SDEU“), ve věci C-120/04 Medion AG v. Thomson multimedia Sales Germany & Austria GmbH, podle něhož čl. 5 odst. 1 písm. b) první směrnice Rady 89/104/EHS, kterou se sblíží

právní předpisy členských států o ochranných známkách, musí být vykládán v tom smyslu, že nebezpečí záměny může u veřejnosti v případě totožnosti výrobků nebo služeb existovat, jakmile je sporné označení tvořeno tím, že jsou vedle sebe postaveny jednak název společnosti třetí osoby, a jednak zapsaná ochranná známka mající běžnou rozlišovací schopnost, a tato ochranná známka, aniž by sama o sobě vytvářela celkový dojem složeného označení, si v něm zachovává nezávislou rozlišovací roli. (viz bod 37 a výrok)

Žalovaný konstatoval, že napadené označení z vizuálního hlediska je podobné namítané ochranné známce. Při hodnocení z hlediska fonetického žalovaný rovněž konstatoval podobnost. Pokud jde o hledisko sémantické, dospěl k závěru, že se jedná o označení podobná, neboť obě označení obsahují shodný slovní prvek „POHODA“, resp. „pohoda“, který bude spotřebitelská veřejnost vnímat jako označení pro celkový stav spokojenosti.

Žalovaný v souladu s rozsudkem SDEU ve věci C-251/95 SABEL BV v. Puma AG, Rudolf Dassler Sport, podle něhož porovnání pravděpodobnosti záměny musí být založeno na posouzení celkového dojmu, jakým označení působí, provedl porovnání obou označení z hlediska průměrného spotřebitele, shledal, že obě porovnávaná označení jsou jako celky podobná, a tudíž u průměrného spotřebitele mohou vyvolat i podobný celkový dojem.

Žalovaný se dále zabýval posouzením shodnosti nebo podobnosti výrobků a služeb a konstatoval, že namítaná ochranná známka je zapsána pro shodné a podobné výrobky a služby ve třídách 9, 35, 38 a 41 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb, jako jsou výrobky a služby, pro něž je napadené označení přihlašováno. S odkazem na rozsudek SDEU ve věci C-39/97 Canon Kabushiki Kaisha v. Metro-Goldwyn-Mayer Inc., podle něhož je třeba brát v úvahu podobnost označení a podobnost předmětných služeb v souvislosti a řídit se při zkoumání a zda existuje pravděpodobnost záměny na straně spotřebitelské veřejnosti, tedy řídit se tzv. kompenzační zásadu, žalovaný shledal, že porovnávané výrobky a služby by tak ve své podstatě mohly být poskytovány stejnému nebo podobnému okruhu spotřebitelské veřejnosti za stejným nebo podobným účelem, proto je nutné je považovat za shodné a podobné. Uzavřel s tím, že zápisem napadené přihlášky ochranné známky do rejstříku by tak došlo k zásahu do zákonem chráněných starších práv namítajícího.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí s tím, že napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí orgánu prvního stupně řízení je vadné. Tento nedostatek má spočívat v nesprávném posouzení pravděpodobnosti záměny přihlašovaného označení a již zapsaného namítaného označení, jakož i seznamu služeb a výrobků v jednotlivých přihlašovaných třídách se seznamem, pro který má namítající známku zapsanou.

Žalobce namítal, dospěl-li žalovaný již jednou k závěru, že společnost žalobce je nezapsaným uživatelem označení „TV pohoda“ pro služby ve třídě 38 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb, nelze v tomto řízení zamezit známkoprávní ochraně tohoto označení pro služby ve třídě 38.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 1. 4. 2011 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 26. 11. 2010.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního se žalobce ani žalovaný nevyjádřili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách přihlašované označení se nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu majitelem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu Boh. A 6439/27 u každého přihlašovaného označení je žalovaný povinen posoudit zaměnitelnost přihlášeného označení s ochrannou známkou, či s přihlášeným označením s dřívějším právem přednosti na základě skutkových zjištění učiněných v průběhu řízení komplexně, ze všech, v tom kterém případě rozhodných hledisek.

Přezkum správních rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví v plné jurisdikci je v souladu se soudním řádem správním. Posouzení zaměnitelnosti může být jen obtížně věcí správního uvážení. To je zřejmé již jen ze znění ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, podle něhož se přihlašované označení nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu majitelem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou. Zákon jednoznačně konstatuje, že žalovaný přihlašované označení nezapiše. Výklad pojmů zaměnitelnost, shodnost či podobnost a podřazení zjištěného skutkového stavu těmto pojmům je pak otázkou výkladu práva a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav, nikoliv předmětem volného správního uvážení. Ve vztahu ke zjištěnému skutkovému stavu je pak třeba podotknout, že z hlediska právního rámce je podstatná možná zaměnitelnost, nikoliv to, zda k záměně skutečně dochází. Zákon o ochranných známkách byl přijat za účelem implementace směrnice Rady 89/104/EHS. Tato směrnice byla nahrazena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách. Zaměnitelnost ochranných známek, regulovaná v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, má předobraz v čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 89/104/EHS, přičemž toto ustanovení je prakticky totožné i ve směrnici 2008/95/ES, a obdobné čl. 5 odst. 1 písm. b) obou směrnic (viz blíže usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 37/2011-103).

Městský soud v Praze se tedy v první řadě zabýval důvodností námitky žalobce, a to námitkou uplatněnou podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách a dospěl k závěru, že není důvodná, neboť žalovaný posoudil správně námitky uplatněné ve smyslu tohoto ustanovení, podle něhož se přihlašované označení nezapíše do rejstříku na základě námitek podaných majitelem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.

Žalovaný ve svém rozhodnutí odkazoval výslovně na ustálenou judikaturu SDEU, již byl při svém rozhodování vázán. V souladu s ním potom provedl posouzení existence nebezpečí záměny výrobků nebo služeb, které se týkalo vzhledové, fonetické nebo pojmové podobnosti dotčených ochranných známek, včetně celkového dojmu, kterým tyto ochranné známky působí, s přihlédnutím zejména k jejich dominantnímu prvku „POHODA“, resp. „pohoda“.

Zákon o ochranných známkách jednoznačně konstatuje, že žalovaný přihlašované označení nezapíše, existuje-li pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti. Výklad pojmů zaměnitelnost, shodnost či podobnost a podřazení zjištěného skutkového stavu těmito pojmy je pak otázkou výkladu práva a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav, nikoliv předmětem volného správního uvážení. Z hlediska právního rámce je podstatná možná zaměnitelnost, nikoliv to, zda k záměně skutečně dochází. Žalovaný správní orgán při svém rozhodování se držel interpretačních pomůcek stanovených ustálenou citovanou judikaturou SDEU, na něž výslovně odkazoval, a proto se nedopustil nesprávného právního posouzení. Své posouzení podobnosti přihlašovaného označení a namítaných ochranných známek založil nejen na obecných úvahách, nýbrž provedl i analýzu všech relevantních skutečností projednávané věci, čímž zohlednil požadavek celkového posouzení nebezpečí záměny s přihlédnutím ke všem relevantním faktorům projednávané věci a na základě celkového dojmu, jímž působí přihlašované označení a namítaná ochranná známka.

Pokud žalobce namítal chybné posouzení žalovaného o existenci možnosti záměny, musel soud jeho námitku odmítnout jako nedůvodnou. Žalovaný v správním řízení postupoval v souladu s postuláty stanovenými ustálenou judikaturou, ve svém rozhodnutí se řádně vypořádal se všemi kritérii pravděpodobnosti záměny ochranných známek, resp. napadeného označení a namítané ochranné známky. Přihlašované označení i namítaná ochranná známka byly žalovaným posuzovány na základě stanovených kritérií z hlediska průměrného spotřebitele a byla konstatována jejich zaměnitelnost. Slovní prvek „TV“ je zkratkou slovního spojení televizní vysílání nebo slova televize a postrádá rozlišovací způsobilost, neboť souvisí s namítanými výrobky a službami označenými namítanou ochrannou známkou s prvkem „TV“.

Podle ustálené judikatury SDEU vnímání ochranných známek průměrným spotřebitelem dotčených výrobků nebo služeb hraje rozhodující úlohu v celkovém posouzení nebezpečí záměny ochranných známek. V tomto ohledu průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známku jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily. Toto kritérium bylo ve specifické oblasti ochranných známek potvrzeno rozsudkem ve věci C-342/97 Lloyd

Schuhfabrik Meyer, ohledně otázky, kdy má ochranná známka vysokou rozlišovací způsobilost.

Z žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný posuzoval, zda existuje nebezpečí záměny ochranných známek z pohledu průměrného spotřebitele. Jím se rozumí zejména současní nebo potenciální spotřebitelé daného druhu výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá, nebo osoby zapojené do distribuční sítě daného druhu výrobků nebo služeb, popřípadě obchodní kruhy, zabývající se daným druhem výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá. Základem pro pojetí relevantního spotřebitele se stal rozsudek SDEU ve věci C-210/96 Gut Springenheide, v němž bylo konstatováno, že při posuzování, zda dané označení je schopno klamat, se musí brát v úvahu pravděpodobné očekávání průměrně informovaného, pozorného a rozumného průměrného spotřebitele.

Vyobrazení namítané ochranné známky:

Vyobrazení přihlašovaného označení:

V inkriminované věci se jedná o porovnání přihlašovaného označení, tvořeného jedním slovním prvkem „POHODA“ provedeným tučnými tiskacími písmeny v bílé barvě s černou konturou, přičemž místo písmene „O“ se nachází obrazový prvek sluníčka s obličejem oranžové barvy, a namítané ochranné známky, tvořené dvěma slovními prvky „TV“ a „pohoda“, přičemž první slovní prvek „TV“ je vyveden velkými tučnými písmeny tiskací abecedy v červené barvě, druhý slovní prvek „pohoda“ je proveden malými tučnými písmeny tiskací abecedy kurzívou tak, že je bílé barvy s tmavou konturou.

Pokud žalobce namítal, že žalovaný pochybil, když neposoudil vizuální odlišnost porovnávaných označení jako rozhodující při vnímání pravděpodobnosti záměny, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Z vizuálního hlediska sice existuje odlišnost mezi srovnávanými označeními, nicméně protože v ostatních hlediscích jsou označení vysoce podobná a rovněž seznam výrobků a služeb je podobný, resp. shodný, bylo nutné užít tzv. kompenzační princip a shledat nebezpečí záměny. K tomuto závěru přispívá rovněž fakt, že slovní prvek je ve vztahu k nárokováným službám vysoce fantazijní, čímž se nebezpečí záměny ještě více zvyšuje.

Městský soud v Praze musel souhlasit se závěrem žalovaného, že porovnávaná označení vykazují podobný nejen vizuální dojem, ale jsou podobná i z hlediska fonetického a sémantického. V inkriminované věci byl správně žalovaným důraz kladen i na komplexní posouzení porovnávaných označení, na celkový dojem pro průměrného spotřebitele.

Žalovaný v otázce posouzení podobnosti označení postupoval v inkriminované věci zcela v intencích své dosavadní rozhodovací praxe a především ustálené judikatury SDEU, přičemž v úvahu byla vzata standardně užívaná kritéria podobnosti, a to hledisko vizuální, fonetické, sémantické, jakož i hledisko průměrného spotřebitele, přičemž předmětná označení byla posuzována v jejich komplexnosti, tj. i z hlediska jejich celkového dojmu.

Ochranná známka může na straně veřejnosti vyvolat pravděpodobnost záměny, jestliže je natolik podobná jiné ochranné známce, že může spotřebitele uvést v omyl co do původu takto označovaných shodných nebo podobných výrobků nebo služeb. Podle názoru soud existuje z pohledu průměrného spotřebitele nebezpečí záměny, a proto bylo nutno tuto žalobní námitku odmítnout jako nedůvodnou. Pravděpodobnost asociace označení není striktnější alternativou k pravděpodobnosti záměny označení, nýbrž slouží pouze k definování jejího rozsahu. To znamená, že se nedá aplikovat v případě, kdy si spotřebitelská veřejnost při spatření podobného označení pouze vybaví starší ochrannou známku, aniž by bylo pravděpodobné, že předmětná označení zamění. Takový výklad je v souladu s rozhodnutím SDEU ve věci C-251/95 SABEL, v němž byla řešena předběžná otázka, jaký význam má, že pravděpodobnost (nebezpečí) záměny zahrnuje i pravděpodobnost, že známka může být asociována se starší ochrannou známkou. SDEU mj. uvedl, že kritérium pravděpodobnosti záměny, které zahrnuje i pravděpodobnost asociace s dřívější ochrannou známkou podle čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 89/104/EHS, musí být interpretováno v tom smyslu, že pouhá asociace, která může být vyvolána na straně veřejnosti mezi dvěma ochrannými známkami následkem jejich analogického významového obsahu, není sama o sobě dostačující pro konstatování, že existuje pravděpodobnost záměny ve smyslu tohoto ustanovení.

Pokud žalobce namítal, že pokud by bylo napadené označení nezpůsobilé zápisu z důvodu existence pravděpodobnosti záměny s jiným (namítaným) označením, byla by přihláška zamítnuta již v rámci věcného průzkumu pro kolizi se starší známkou ve smyslu ustanovení § 6 zákona o ochranných známkách, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Podle ustanovení § 6 citovaného zákona o ochranných známkách se do rejstříku nezapíše označení, pokud je shodné se starší ochrannou známkou, která je přihlášena nebo zapsána pro jiného vlastníka či přihlašovatele pro shodné výrobky či služby; to neplatí, pokud vlastník či přihlašovatel starší ochranné známky udělí písemný souhlas k zápisu pozdější ochranné známky do rejstříku. Citované ustanovení se tedy týká označení, jež jsou shodná a shodný je též seznam výrobků a služeb. V inkriminované věci jsou však pouze shodné prvky (nikoli srovnávaná označení), nedošlo tedy k naplnění ustanovení § 6 zákona o ochranných známkách.

Pokud žalobce namítal, že žalovaný dostatečně nezdůvodnil jím zjištěnou podobnost přihlášených služeb ve třídách 38 a 41 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb, musel soud tuto námitku podmitnout jako nedůvodnou a poukázat na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

Soud dále musel poukázat na kompenzační princip dle rozsudku SDEU ve věci C-39/97 Canon Kabushiki Kaisha. Při aplikaci tohoto principu v žalobcem požadovaném rozsahu by bylo možno dojít k závěru, že pokud jsou výrobky či služby shodné, podobnost označení může být minimální k tomu, aby bylo možno konstatovat pravděpodobnost záměny. V inkriminované věci však bylo konstatováno, že porovnávaná označení jsou natolik

podobná, že jejich zápis pro podobné výrobky a služby může u průměrného spotřebitele těchto výrobků vést k záměně. Soud proto musel tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou.

Pokud žalobce namítal, že žalovaný vychází z mylného předpokladu, že okruh spotřebitelů činností namítajícího a činností přihlašovatele je stejný, a že výrobky ve třídě 9 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb u přihlašovatele označení (hmotné nosiče zvukových a obrazových elektronických záznamů a audiovizuálních záznamů a audiovizuálních děl, audiovizuální díla, multimediální aplikace, elektronické časopisy, elektronická periodika a knihy v elektronické podobě), jsou podobné s výrobky ve třídě 16 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb namítané ochranné známky (tiskárenské výrobky, fotografie, tiskoviny všeho druhu, periodický a neperiodický tisk, zejména časopisy, noviny, knihy, prospekty, plakáty, fotografie, pohlednice, kalendáře, knihařské výrobky, propagační materiály a předměty z papíru, zejména letáky, brožury, obaly z papíru a plastických hmot, tiskařské typy a štočky, ozdobné předměty z papíru), musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Soud musel v tomto ohledu přisvědčit hodnocení žalovaného, že např. nosiče informací se záznamem obrazu a zvuku (u namítané ochranné známky) a hmotné nosiče zvukových a obrazových elektronických záznamů jsou totožné a okruh potenciálních spotřebitelů činností namítajícího a činností přihlašovatele je tedy stejný. Pokud jde o výrobky ve třídě 16, tj. periodický a neperiodický tisk, zejména časopisy, lze konstatovat, že jde o výrobek podobný s periodiky a časopisy v elektronické podobě, neboť slouží k podobnému účelu a okruh spotřebitelů činností namítajícího je totožný s okruhem spotřebitelů elektronických periodik a časopisů, tj. se spotřebiteli činností žalobce.

Pokud žalobce nově v žalobě namítal, že žalovaný tím, že vyhověl námitkám v plném rozsahu, zjednal namítajícímu neočekávanou výhodu a popřel smysl a účel rozhodnutí, které dříve vydal a ze kterého pro žalobce vyplývalo určité právní postavení a očekávání, že namítající nebude požívat známkoprávní ochrany k označení „TP Pohoda“ či označení jemu podobnému pro služby ve třídě 38, které souvisely s televizním vysíláním, musel soud tuto námitku odmítnout především proto, že nebyla uplatněna v rozkladu, a tudíž se jí žalovaný v napadeném rozhodnutí nemohl ani zabývat. Kromě toho na zkoumání pravděpodobnosti existence záměny nemá vliv dřívější užívání jiného označení přihlašovatele, tj. nezapsaného slovního označení ve znění „TP Pohoda“, neboť se jedná o odlišné právní instituty.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 11. prosince 2013

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení: Kotlanová